

Καστελιώτικα Νέα

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ» * ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Β. ΒΟΥΛΓΑΡΟΚΤΟΝΟΥ 36 • 11472 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛΕΦΩΝΟ 6423365 • Ε Τ Ο Σ 320
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 167 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ, ΜΑΡΤΙΟΣ 1994 • ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 50

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ

Οι απεργιακές κινητοποιήσεις των διαφόρων κλάδων εργαζομένων, που για μερικούς έχουν αρχίσει πριν από αρκετές εβδομάδες, αναμένεται να κορυφωθούν τις προσεχείς ημέρες με την κατάθεση και συζήτηση του φορολογικού νομοσχεδίου. Με τη μέθοδο «απεργία - διαπραγμάτευση», ίσως δε πάλι και πάλι «απεργία - διαπραγμάτευση» σίγουρα θα υπάρξει κάποια εκτόνωση της καταστάσεως μετά από μια σημαντική, για όλους, ταλαιπωρία, όπως συνέβη και με άλλα προηγούμενα θέματα. Όμως το θέμα μας δεν είναι «εκτόνωση της καταστάσεως», αλλά λύση του προβλήματος και δίκαιης φορολογήσεως των Ελλήνων, της φορολογήσεως δηλαδή αναλόγως προς τα εισοδήματα που ο καθένας έχει, χωρίς καμιά εξαίρεση. Και η λύση αυτή δεν είναι ούτε εύκολη, ούτε επικείμενη. Θα έλεγα πως είναι πολύ δύσκολη έως ανέφικτη. Όχι επειδή το υπό συζήτηση νομοσχέδιο δεν είναι καλό ή επειδή παρουσιάζει ορισμένες, σημαντικές ίσως, αδυναμίες, αλλά επειδή το πρόβλημα της χώρας μας είναι κατά κύριο λόγο πρόβλημα εφαρμογής των νόμων και όχι πρόβλημα νέων νόμων. Δεν θ' αναφερθώ στα Μεγάλα και Εθνικά Θέματα για να υποστηρίξω την άποψή μου. Θα περιορισθώ

☞ Συνέχεια στή 4η σελίδα

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗ ΦΩΚΙΔΑ

ΑΠΟ ΤΑ ΔΕΛΤΙΑ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ

ΠΟΤΕ ΔΕΧΕΤΑΙ
Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ

Σας γνωρίζουμε ότι ο Ναμάρχης Φωκίδας κ. Αναστάσιος Γαουφαιδής θα δέχεται ως εξής:

Τρίτη, Πέμπτη και Παρασκευή από 8.30'—09.00' π.μ. τους Προϊσταμένους και Διευθυντές Δημοσίων Υπηρεσιών.

Από 10.00'—13.00' το Κοινό, Δημάρχους, Προέδρους Κοινοτήτων και Φορείς κατόπιν ραντεβού.

Από 13.30'—14.00' το Κοινό και Προέδρους Κοινοτήτων χωρίς ραντεβού.

Τρίτη, Πέμπτη απόγευμα από 18.30'—19.30' το Κοινό κατόπιν ραντεβού.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤ.
ΚΕΝΤΡΟΥ ΑΜΦΙΣΣΑΣ

Το επιβλητικό αυτό κτίριο μαζί με τον εξοπλισμό του κόστισε περίπου 400 εκατομμύρια δραχ., η δε κατασκευή του χρηματοδοτήθηκε από το «Γιάντζειο Κληροδότημα» της πόλης, από επιδοτήσεις προγραμμάτων της Ε.Ο.Κ., αλλά και επιχορηγήσεις του Υπουργείου Πολιτισμού. Διαθέτει αίθουσα δεξιώσεων,

μεγάλους χώρους για την στέγαση της Δημοτικής Βιβλιοθήκης και του Ωδείου, καθώς επίσης και αίθουσα θεάτρου και κινηματογράφου.

Στην τελετή του Αγιασμού χοροστάτησε ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Φωκίδας κ.κ. Αθηναγόρας και στη συνέχεια ο ίδιος έκοψε την καθεομένη κορδέλα των εγκαταστάσεων.

Λίγο αργότερα, τόσο ο Σεβασμιότατος όσο και ο κ.κ. Συνέχεια στή σελίδα 6

Παραπαιδευτικά...

Με ξάφνιασε η πρόσφατη δημοσιογραφική είδηση, ότι ένα δημόσιο σχολείο της περιοχής Φιλοθέης «έκλεισε» τις πόρτες του λόγω των ιδιαίτερων μαθημάτων.

Σύμφωνα πάντα με τα μέσα ενημερώσεως, οι μαθητές διαμαρτυρόμενοι για την εκμετάλλευση που τους

του ρόλου και του προορισμού της Παιδείας. Δυστυχώς για τους Έλληνες και για τον τόπο μας γενικότερα αποτελούμε ένα λαό, ο οποίος στις παραμονές του 2000 εξακολουθεί να μορφώνεται από τα πρώτα ακόμα βήματα της υποχρεωτικής εκπαίδευσής σπηριζόμενος στις «πατερνιστές» της εξωσχολικής βοήθειας.

Πριν να σχολιάσουμε το γεγονός, ας αναρωτηθούμε πόσοι από μας δεν έχουμε καταφύγει σε κάποια μορφή παράλληλης—υποβοηθητικής—διδασκαλίας εκτός του χώρου και του προσώπου, που έχει αναλάβει κανονικά και επίσημα τον ρόλο του διδασκάλου;

Εκτός από το Δημοτικό Σχολείο, το Γυμνάσιο, το Λύκειο, το Γαλλικό, Αγγλικό, ή Γερμανικό Ινστιτούτο, το Ωδείο, το Πανεπιστήμιο και δεν ξέρω τι άλλο μπορεί να έχω ξεκάσει, πόσοι από μας μπορούν να ισχυριστούν ότι οι ίδιοι, τα

ΤΟΥ
ΝΙΚΟΥ ΑΣ. ΜΑΚΡΗ

έκαναν ορισμένοι καθηγητές τους, εκβιάζοντάς τους να παρακολουθούν ιδιαίτερα μαθήματα για να προαχθούν, κατέλαβαν το σχολείο.

Νομίζω ότι είναι η πρώτη φορά που παίρνει τέτοιες διαστάσεις ομαδική διαμαρτυρία και μάλιστα διακοπής λειτουργίας ενός σχολείου, το θέμα της εν Ελλάδι αμασούσης παραπαιδείας.

Φοβάμαι ότι έχουμε όλοι μας χρόνια διαστρέβλωση

☞ Συνέχεια στή 5η σελίδα

Η ΑΡΧΑΙΑ ΔΩΡΙΣ Η Μητρόπολις των Δωριέων

ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΗ ΔΙΑΤΡΙΒΗ ΤΟΥ ΔΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Α. ΤΣΑΚΡΗ

Πρόσφατα (στις 6.2.1994) έφυγε για πάντα από κοντά μας ο Παναγιώτης Αθ. Τσακρής εκλεκτό μέλος της κοινωνίας μας και διακεκριμένο μέλος της επιστημονικής κοινότητας των Καστελλίων, αλλά και της χώρας μας. Η διδακτορική διατριβή του, αναφερόμενη στην Αρχαία Δωρίδα, Μητρόπολη των Δωριέων, και συνδεδεμένη άρρηκτα με τα Καστέλλια και την ιστορία τους, αποτελεί την πλέον σοβαρή, θα έλεγα την μοναδική, σύγχρονη μελέτη γύρω

από το θέμα και την ιστορία του χωριού μας. Τα Κ.Ν. θεωρούν υποχρέωσή τους τη δημοσίευση των κύριων σημείων της εργασίας αυτής σαν ύστατο φόρο τιμής προς τον εκλιπόντα αείμνηστο Πάνο Τσακρή, αλλά και για ενημέρωση των απανταχού Καστελλιωτών.

Κίνητρο για την πραγματοποίηση της εργασίας αυτής από τον Παναγιώτη Τσακρή ήταν η έλλειψη οποιασδήποτε ανασταφικής δραστηριότητας ή άλλης συστηματικής έρευνας η οποία,

κατά τη γνώμη του, θα έφερνε σε φως πολλά και αξιόλογα αρχαιολογικά και ιστορικά στοιχεία για την περιοχή, που ήταν και η ιδιαίτερη πατρίδα του. Με δεδομένες τις ανωτέρω ελλείψεις η εργασία του βασίστηκε σε σύντομες αφηγήσεις ξένων περιηγητών του 19ου μ. Χ. αιώνα, κυρίως όμως σε μαρτυρίες αρχαίων συγγραφέων και στην πεζή επιτόπια εξέταση του χώρου της Δωρίδος καθώς και των οδών και ατραπών που οδηγούν προς την Δωρίδα, εκ των οποίων περιοχών, αφού η τοπογραφία της Δωρίδος σε συνδυασμό με την προέλευση και εξέλιξη των Δωριέων αποτέλεσαν το αντικείμενο της Διατριβής του.

Αναφορικά με τους αρχαίους κατοίκους της Ελλάδας, των γήων της και των Μικρασιατικών ακτών οι θετικές πληροφορίες που βασίζονται σε μερικά μόνον γεγονότα μόλις εγγίζουν την εποχή του Ομήρου (9—10 μ.Χ. αιώνα), ενώ πολλά προ αυτής γεγονότα αποτελούν εικασίες και προσωπικές γνώμες ή εκτιμήσεις των Ιστορικών και άλλων ειδικών ερευνητών.

Η κάθοδος των πρώτων Ελ-

☞ Συνέχεια στή 4η σελίδα

Ο ΦΕΤΕΙΝΟΣ ΧΟΡΟΣ ΜΑΣ

Η πρόσφατη απουσία πολλών προσφιλών προσώπων μας, μερικά απ' τα οποία πρωτοστατούσαν στον ετήσιο χορό του Συλλόγου μας, σε συνδυασμό με την δύσκολη οικονομική κατάσταση των μελών και φίλων του συλλόγου μας, αλλά και την γενικότερη κατάσταση της χώρας μας και της ευρύτερης περιοχής δεν προκάλεσαν ποτέ κέφι στο συμβούλιο και τον περίγυρό του για την οργάνωση του φετεινού χορού. Το αντίθετο μάλιστα είναι αληθές. Κατόπιν τούτου το Δ.Σ. δεν θέλησε να ριψοκινδυνεύσει την οργάνωση ενός «κατά παραγγελία» χορού και ζητάει την κατανόηση των μελών του.

Από το Δ.Σ. του Συλλόγου μας

ΕΓΚΑΡΔΙΕΣ ΕΥΧΕΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας στέλλει σ' όλα τα μέλη του και τους απανταχού αναγνώστες των «Κ. Ν.» τις πλέον εγκάρδιες ευχές για ευτυχισμένο Πάσχα, με υγεία και χαρά. Με δεδομένο μάλιστα ότι το Πάσχα φέτος είναι «πολύ ύψιμο» περιμένει να σας συναντήσει όλους στα Καστέλλια, για να γιορτάσουμε μαζί τον παραδοσιακό Θεόεο.

Από το Δ.Σ. του Συλλόγου μας

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Η Τούλα Καραγιάννη - Χατζάκου κόρη της Αθανασίας, το γένος Νικ. Στοφόρου, απέκτησε γιό.

Τα «Κ.Ν.» συγχαίρουν ευχόμενα να ζήσει στο νεογέννητο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Πέθανε στις 21.1.1994 και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Ανδρέας Ν. Τσακάλος ετών 81.

— Πέθανε στις 25.1.1994 στην Αθήνα και κηδεύτηκε στα Καστέλλια η Παναγιωτίτσα Ζ. Κοτσίκη ετών 94.

— Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στις 6 Φεβρουαρίου στα Καστέλλια ο Πάνος Α. Τσακρής ετών 79.

— Πέθανε στις 8 Μαρτίου 1994 και κηδεύτηκε στα Καστέλλια ο Πυθαγόρας Κοτσίκης ετών 96.

— Πέθανε στις 14.1.1994 και κηδεύτηκε στα Καστέλλια η Γεωργία Π. Αυγερινού ετών 74.

— Πέθανε στις 31.1.1994 και κηδεύτηκε στη Λαμία η Ευαγγελία Κολέτσα το γένος Βασ. Κοτσίκη ετών 58.

— Πέθανε στις 13.2.1994 και κηδεύτηκε στα Καστέλλια ο Γεώργιος Παπαδάκης ετών 99.

— Πέθανε στις 18.2.94 και κηδεύτηκε στο Παλιοχώρι Φθιώτιδας ο γιατρός Βασίλειος Φάρρας ετών 90.

— Πέθανε στις 24.3.1994 και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Πέτρος Γ. Τσιμπόρης ετών 83 (φίλος του χωριού μας και αναγνώστης των «Κ.Ν.»).

— Πέθανε στις 22.3.1994 και κηδεύτηκε στα Καστέλλια ο Αντώνης Ωκεανός ετών 67.

Τα «Κ.Ν.» συλλυπούνται θερμά τους οικείους.

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

— Ο Νικ. Γ. Στοφόρος μετεκλήθη ως επισκέπτης καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Λουβέν του Βελγίου για θέματα επιστήμης Τροφίμων.

— Η Βίκη Ε. Κουτρούμπα πήρε το πτυχίο της στην Τεχνολογία τροφίμων από το Γεωργικό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Τα «Κ.Ν.» συγχαίρουν τους νέους μας ευχόμενα περαιτέρω πρόοδο και καλή σταδιοδρομία.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

— Ο Νικ. Χ. Κουτρούμπας πέτυχε στη Σχολή Υπαστυνόμων.

Τα «Κ.Ν.» συγχαίρουν ευχόμενα και σ' ανώτερα.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΤΣΑ Ζ. ΚΟΤΣΙΚΗ

Στις 25.1.1994 απεβίωσε εις Αθήνας, πλήρης ημερών και ετάφη εις Καστέλλια η Παναγιωτίτσα Ζαχαρίου Κοτσίκη.

Η Παναγιωτίτσα εγεννήθη και μεγάλωσε μέσα σε πνευματικό περιβάλλον εις τα Καστέλλια.

Ήτο θυγατέρα του Χρήστου Γεωργίου Παπαγεωργίου, του διδασκάλου Παπαδοχρήστου και της συζύγου αυτού Γιαννούλας

και αδελφή του Γεωργίου, του Αντωνίου, της Χύμης Χαράλαμους Τσακάλου και της Νίτσας Αλεξάνδρου Ζαβού.

Συνεξέχθη μετά του διδασκάλου Ζαχαρίου Χαράλαμους

Κοτσίκη, αδελφού του ιερέως Παπαπάνου Κοτσίκη.

Απέκτησε και ανέθρεψε μετά πάσης φροντίδας, στοργής και επιμέλειας δύο τέκνα, τον αείμνηστο Χαράλαμπον, Μπάμπην, ιατρών γυναικολόγον - χειρουργόν και την Γεωργίαν, Γιαν. Φαρμακοποιόν.

Ηκολούθησε τον σύζυγόν της Ζαχαράκη και συμμετέσχεν εις τας ταλαιπωρίας των μεταθέσεων και εις όλας τας καλὰς και κακὰς στιγμάς και περιστάσεις της ζωής των, ως καλή και αφοσιωμένη σύζυγος, συμπαράστατις, σύντροφος και βοηθός.

Την αξίωσεν ο Θεός να ιδεί τα παιδιά της αποκατεστημένα και δυό εγγονάκια.

Η δάσκαλος, όμως, μοίρα θέλησε να την πληγώσει, ύστερα από 65 έτη αρμονικής συμβίωσης, με τον θάνατο του αγαπημένου της συζύγου Ζαχαρία, το 1985. Το οδυνηρότερον, όμως, πλήγμα της κατάφευε η μοίρα που της προσέφερε και ήπια το πικρό ποτήρι του αδοκλήτου θανάτου του αγαπημένου της παιδιού, Μπάμπην.

Αδάστακτος ο πόνος και βαρεία η θλίψις στην καρδιά και την ψυχή της μάνας που χάνει ξαφνικά το παιδί της!

Κι' εντούτοις, τα υπέστη και τα υπέφερε με εγκρατέρισιν και υπομονήν, όπως ταίριαζε στον υπομονετικόν της χαρακτήρα.

Η θεία Παναγιωτίτσα μεγαλωμένη μέσα εις Ελληνοχριστιανικών πνευματικών και ευγενικών περιβάλλον, έμαθε όλας τας αρχάς και απέκτησε τας αρετάς του ευγενικού και καλού ανθρώπου, τας οποίας ετήρησεν καθ' όλην την ζωήν της, αλλά και τας μετέδωσεν στα παιδιά της και τους γύρω της.

Για μας τα ανήψια πάντοτε, αλλά και στις δύσκολες στιγμές και μέρες κατά την κατοχήν, το σπίτι της υπήρξεν το καταφύγιον.

Στο σπίτι στην Αθήνα, που ήταν πάντα ανοικτό, μας δεχόταν μικρούς και μεγάλους με καλωσύνη και αγάπη. Εμοίραζε τα φαγητά εξ ίσου στα παιδιά της και σε μας και φρόντιζε για τον ύπνο μας το ίδιο καλά, όπως και των παιδιών της.

Η Παναγιωτίτσα Ζαχαρία Κο-

τσίκη υπήρξεν στην ζωή της η αφοσιωμένη σύζυγος, η στοργική μητέρα, η καλή, η καταδεκτική και καλωσυνάτη αρχόντισσα, η ευγενική και αξιοσέβαστη Κυρία.

Ο χρόνος ας απαλύνει τον πόνο και την βαρεία θλίψη της κόρης της.

Ο Πανάγαθος Θεός ας αναπαύσει την ψυχή της και το Καστελλιώτικο χώμα που την σκεπάξει ας είναι ελαφρύ.

Αιωνία η μνήμη της
Κ. Π. Κ.
Κώστας Παναγιώτου Κοτσίκης

*

ΠΑΝΟΣ Α. ΤΣΑΚΡΗΣ

Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στη γενέτειρά του, τα Καστέλλια, στις 6 Φεβρουαρίου, σε ηλικία 79 ετών, ο ανώτατος εκπαιδευτικός Πάνος Τσακρής.

Είχε διατελέσει καθηγητής Φιλολογίας στην Εκκλησιαστική Σχολή και στο Γυμνάσιο Κορίνθου, Διευθυντής των Παιδαγωγικών Ακαδημιών της Ρόδου και της Λαμίας, καθώς και Διευθυντής του Μαρσαλείου Διδασκαλείου Αθηνών. Είχε κάνει μεταπτυχιακές σπουδές επί τριετίας, με υποτροφία του Ι.Κ.Υ. στα Πανεπιστήμια της Γενεύης και των Βρυξελλών και είχε ανακηρυχθεί Διδάκτωρ Φιλοσοφίας απ' το Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Είχε συγγράψει βιβλία και μελέτες Αρχαίων, Νέων και Αρχαιολογικών κειμένων, όπως: Μέθοδος Συντακτικού της Ελληνικής Γλώσσας, η εφύια των Ελληνοπαίδων της Σχολικής ηλικίας, η Αρχαία Δωρίς η Μητρόπολις των Δωριέων και πολλά άλλα.

Στη γενιά των συγχωριανών μας, που κατά την περίοδο της κατοχής έκανε γυμνασιακές σπουδές, ο Πάνος Τσακρής είχε μια πολύ σημαντική προσφορά.

Με τους επίσης συγχωριανούς μας Αλέκο Αποστολόπουλο (μαθηματικό) και Πολύκαρπο Κυριαζή (φυσικό) λειτούργησαν τότε άτυπο γυμνασιακό παράστημα στα Καστέλλια. Έτσι, τα παιδιά του χωριού μας τότε κατάφεραν όχι μόνο να περάσουν τάξεις του Γυμνασίου χωρίς, σε περίοδο κατοχής και πείνας, να λείψουν από το σπίτι τους, αλλά, το κυριότερο, κατάφεραν να αποκτήσουν καλές βάσεις, που

στη συνέχεια τους ήσαν πολύτιμες για να διακριθούν στις μετέπειτα σπουδές και σταδιοδρομία τους.

Αίσθηση και συγκίνηση προκάλεσε ο επικήδειος λόγος που εκφωνήθηκε απ' το συμπατριώτη και άξιο συνεργάτη του, επίτιμο Γενικό Διευθυντή Παιδαγωγικής Ακαδημίας κ. Σπύρο Πολίτη.

Ο κ. Πολίτης στο λόγο του είπε:

Προπέμπουμε σήμερα στην αιωνιότητα, το αγαπητό τέκνο των Καστελλίων και λάτρη της πατρώας γής, τον φίλιτο συμπολίτη, τον εξέχοντα εκπαιδευτικό, τον σκαπανέα της Μητροπόλεως των Δωριέων, Παναγιώτη Αθαν. Τσακρή.

Γιός αγροτικής οικογένειας, περάτωσε τις γυμνασιακές σπουδές στη Λαμία και σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, στο τμήμα της αρχαιολογίας. Υπηρέτησε ως Φιλόλογος καθηγητής στην Κόρινθο, όταν πέτυχε υποτροφία του Ι.Κ.Υ., με την οποία σπούδασε στο Πανεπιστήμιο της Γενεύης επί 3 έτη. Εκεί παρακολούθησε μαθήματα επιστημών της αγωγής (Φιλοσοφία, Ψυχολογία, Παιδαγωγικά, Κοινωνιολογία κ. ά.), καθηγητών παγκόσμιας φήμης και έλαβε τον ανώτατο Πανεπιστημιακό τίτλο σπουδών.

Επέστρεψε στην πατρίδα και υπηρέτησε ως Δ' τής στην Παιδαγωγική Ακαδημία της Ρόδου. Ύστερα μετετέθη, όπως ήταν το όνειρό του, στην Παιδαγωγική Ακαδημία της Λαμίας, της πρωτεύουσας της ιδιαίτερης Πατρίδας του, που την αγαπούσε με πάθος.

Με το δημιουργικό του έργο, το πνευματικό και το υλικό και τις υπηρεσιακές του ικανότητες ο Παναγιώτης Τσακρής χάραξε, όπου πέρασε, έντονος και ανεξίτηλος μνήμης. Αληθινός Δωρικός και ορθόδομος, ενάρετος, εντιμότητος και άεγκτος, δύσκολα άφηνε τους συνεργάτες του να ανακαλύπτουν ότι το υπηρεσιακό του ήθος και ύφος είχε πλούσια υποδομή ανθρωπιστικών συναισθημάτων.

Το επί δεκαετηρίδες άλυτο πρόβλημα της στεγασίας της Παιδαγωγικής Ακαδημίας Λαμίας αντιμετωπίστηκε τότε που ήταν Δ' ντής ο Παν. Τσακρής. Με τις δικές του επίμονες φροντίδες, ανηγέρθη το ωραίο κεντρικό κτήριο, που κοσμεί την περιοχή.

Τότε επίσης η επιστημονική του δραστηριότητα εστράφη προς την αρχαιολογική έρευνα της «Αρχαίας Δωρίδος», της Μητροπόλεως των Δωριέων, προς αποκάλυψη δηλαδή του ιστορικού παρελθόντος της ευρύτερης περιοχής της ιδιαίτερας του Πατρίδος. Τότε ο Ψυχο - πνευματικός του κόσμος και η όλη προσωπικότητά του προσέλαβε υπερβατικές διαστάσεις. Το πνεύμα του καταδύθηκε με επιστημονικότητα και επιμονή, στα έγκατα της χώρας που τον γέννησε και που αγάπησε, στα βάθη της προϊστορίας του τόπου του. Εκεί στην κοιλάδα του «Πίνδου», μεταποιήθηκε ο ίδιος σε προϊστορική ύπαρξη, ατένισε τα πανάρχαια τείχη, τα κάστρα και τους προμαχώνες των Δωριέων, ψηλάφησε τα κατάλοιπά τους και έρριξε φως στην ιστορία της Αρχαίας Δωρίδος, στο

Βόιον, στο Κυτίνιον, στην Ερινεό, στη Πίνδο, στη Δρυόπη και τότε υψώθηκε —«αγλαός»— στο κέντρο της Δωρικής Μητροπόλεως. Νομίζω ότι έζησε τότε τις πιο ευτυχισμένες, τις πιο καρποφόρες ημέρες της ζωής του.

Αργότερα όταν υπηρετούσε ως Δ' ντής των Σχολών εκπαιδύσεως Διδακτικού Προσωπικού στο Υπουργείο Παιδείας, οργανώθηκαν, κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο, οι Σχολές αυτές και ιδρύθηκαν τμήματα ταχείας εκπαιδύσεως νηπιαγωγών και Σχολές Νηπιαγωγών, προκειμένου να γενικευθεί ο θεσμός του νηπιαγωγείου και στη χώρα μας. Τότε ιδρύθηκε και το Διδασκαλείο της Δημοτικής Εκπαίδευσης, το οποίο οργάνωσε και διηύθυνε ο ίδιος και στο οποίο μετεκπαιδευόνται οι διδάσκαλοι και οι νηπιαγωγάι.

Ίσως είναι παράλειψη σοβαρή, η αποσία μιας αντιπροσωπείας του Υπουργείου Παιδείας, που θα τιμούσε τη νεκρική τάφη πομπή, όπως γίνεται σε άλλες περιπτώσεις. Όμως δικαιολογούνται για το έκτακτο γεγονός. Προσωπικά είμαι απόλυτα βέβαιος ότι ο πολίτης των Καστελλίων και της Μητροπόλεως των Δωριέων, ο Δωρικός Παναγιώτης Τσακρής, ευαρεστεύεται με την τιμή των συγχωριανών του και το κατευόδιο τούτο της αντιπροσωπείας των συναδέλφων του της Παιδαγωγικής Ακαδημίας Λαμίας. Κατευόδιο τονισμένο με θλίψη, θέρμη και αγάπη, που συνυφαίνονται με τα συναισθήματα των προσφίλων οικείων που τον συνοδεύουν στην τόν, όρθιον, ανέπαφον από τον Χάροντα, στο αχερούσιο ταξίδι του προς τον αιώνιο κόσμο του Θεού.

Η ψυχή του στον όρθρο της σημερινής Κυριακής 6ης Φεβρουαρίου 1994 δραπέτευσε σαν αστραπή από τα υλικά της δεσμά για να πετάξει στο διαγής στερέωμα του χωριού του.

Σε λίγο η τροφός γη θα σκεπάσει το σώμα του στην τελευταία του κατοικία, που βρίσκεται κοντά στο περιβάλλο της αναψυχής του, στα περίχωρα του Βοίου. Η αύρα και οι ζέφυροι, πνέοντες από τις δασωμένες κλιτύς της Δρυόπης, της Ερινεό και του Κυτίνου θα συνθέτουν φαλμό αιωνίας μνήμης στο μνήμα του σκαπανέα της Αρχαίας Δωρίδος, της Μητροπόλεως των Δωριέων, τον Παναγιώτη Αθ. Τσακρή.

Ε.Π.Π.

*

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

ΠΑΝΟΥ ΤΣΑΚΡΗ

Η σημερινή τιμή είναι ελάχιστη μπροστά στο μεγάλο χρέος που έχω σε σένα, που στάθηκες πατέρας και μεγάλος μου παιδαγωγός.

Τα μεγάλα λόγια δεν ειπώθηκαν ποτέ. Ήταν αρκετές κάποιες ματιές για να επικοινωνήσω με.

Η επιβλητική παρουσία σου και μόνο, δίδασκε πράγματα και έστελνε μηνύματα κι' ήταν αυτό, που έμεινε ανέπαφο μέχρι το τέλος.

Το ότι εξετέλεσες πάντα τα

Καθήκον σου με αυστηρή συνέπεια και παράδειγμα αφοσίωση ήταν η αμοιβή να φύγεις απ' την πρόσκαιρη αυτή ζωή με τη συνείδηση ήρεμη και ήσυχη.

Χρόνια σε βλέπαμε σωματικά ανήμπορο, καθλωμένο και πογούσαμε. Εκείνη όμως που πραγματικά σ' ένοιωθε και υπέφερε σιωπηλά ήταν η αγαπημένη σου σύντροφος. Χρόνια τώρα σε φρόντιζε με στοργή και αυταπάρανηση και ήταν κοντά σου πιστή και αφοσιωμένη μέχρι τέλους.

Η Κυριακάτικη είδηση ήταν δυνηρή για μένα και για όλους. Χωρίς κανένα σημάδι έφυγες από κοντά μας διακριτικά, όπως έζησες.

Η θέση σου έμεινε άδεια, ολόγεμη όμως απ' τη βαριά σιωπή σου κι απ' την ακέραιη προσωπικότητά σου.

Η στωικότητα που σε συντρόφευε μέχρι τέλους βοηθάει και μένα να συγκλώσω την απώλειά σου.

Το χρέος μου δεν τελειώνει εδώ. Πάντα θε σε θυμάμαι και θα αναφέρομαι με σεβασμό στη μνήμη σου.

ΦΩΤΕΙΝΗ

*

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΩΚΕΑΝΟΣ

Έφυγε από κοντά μας στις 22 Μαρτίου ο Αντώνης Ωκεανός. Έτσι εμείς που γεννηθήκαμε με το 1927, την ίδια χρονιά μ' αυτόν, που καθήσαμε μαζί στα ίδια θρανία, που παίζαμε ξυπόλυτοι σκλαδάκια στα πλατάγια της εκκλησίας, που πλάθαμε μαζί δημιουργικά όνειρα, που ζήσαμε Κυριακάτικα πρωινά στο Καφεείο του Μακρή συζητώντας, που παρακολούθησαμε τον τίμιο αγώνα του στη ζωή και τη διαρκή συμμετοχή του στις δραστηριότητες του συλλόγου μας, νοιώθουμε έντονα την απώλειά του, νοιώθουμε φτωχότερο τον περίγυρό μας.

Με τις ανησυχίες του Καστελλιώτη, την εντιμότητα και την εργατικότητα, ξεκίνησε υπάλληλος και εξελίχθηκε σε αφεντικό, σε δικό του Κρεοπωλείο στο Κολωνάκι. Υπήρξε αφεγάδιαστος σε χαρακτήρα, σεμνός, διακριτικός, προσηνής και φιλικός προς όλους, στοργικός και προστατευτικός προς τους οικείους του. Προς τους τελευταίους εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια. Η σκέψη μας θα στρέφεται πάντοτε με αγάπη στη μνήμη του.

ΑΘ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

*

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΚΟΤΣΙΚΗΣ

Παππού μου, έχω ένα παράπονο από σένα. Μας αφινδιάσες όλους. Ξέρω, δεν διάστηκες να μας αφήσεις. Περίμενες 96 χρόνια! Σε χρειάζομασταν, όμως ακόμα. Ποιός θα μας κοιτάζει τώρα με κείνο το διεσδυτικό βλέμα και το λίγο πονηρό χαμόγελο; Ποιός θα λέει μια μόναχα λέξη, εκεί που οι υπόλοι-

ποι λέμε δέκα και θα εννοεί όλα όσα εμείς δεν μπορούμε να εκφράσουμε; Ενήμερος για τα πάντα, προικισμένος με κρίση που σε αφήνει άφωνο με την οξυδέρκεια που κρύβει, τρυφερός με εκείνους που αγαπούσες, έντιμος, καλός...

Την άφησες έρημη τη γιαγιά τη Χαρίκλεια, χωρίς χαμόγελο και με ένα κενό στην καρδιά, που δυστυχώς, δε γεμίζει, ούτε με την παρουσία των παιδιών σας, ούτε των συντρόφων τους, ούτε και των εγγονών σας.

Είμαι σίγουρη, πως εκεί πάνω που βρίσκεσαι καλοπερνάς. Πού και πού, όμως, παραμέριζε κανένα σύννεφο και χαμογέλασε μας γλυκά και λίγο πονηρά για τη γήινη ζωή μας.

Καλή σου ώρα παππού.

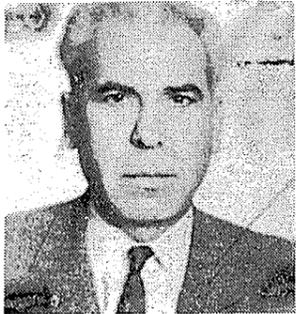
K.K.

*

ΑΝΔΡΕΑΣ Ν. ΤΣΑΚΑΛΟΣ

Την 21η Ιανουαρίου έφυγε από κοντά μας ο Ανδρέας Ν. Τσάκαλος, για το παντοτινό ταξίδι, το χωρίς γυρισμό.

Ο Ανδρέας Τσάκαλος, γιός πολυμελούς οικογενείας, άφησε

τη γενέτειρα γη, τα Καστέλλια, πολύ νέος και κατέθηκε στην Αθήνα, όπου και έζησε το υπόλοιπο της ζωής του.

Υπάλληλος του Υπουργείου Οικονομικών, δούλεψε με συνέπεια και ευσυνειδησία, γνώρισμα όλων των Καστελλιωτών άλλωστε, και έφτασε στα ανώτερα κλιμάκια. Φρόντιζε πάντα να είναι προσιτός και αγαπητός από τους υφισταμένους του και να χαίρει εκτίμησης από τους προϊσταμένους του.

Το γραφείο του, ήταν πάντα ανοιχτό στους συμπατριώτες και ο ίδιος πρόθυμος να προσφέρει τη βοήθειά του σε όσους και όταν του τη ζητούσαν και δεν είναι λίγοι αυτοί που εξυτηρήθηκαν.

Παρ' ότι έζησε για όλη σχεδόν τη ζωή του μακριά από το χωριό του, τα Καστέλλια, τόσο ο ίδιος, όσο και η καθ' όλα άξια σύντροφός του Μαρία, το αγαπούσαν πάρα πολύ, καθώς και ό,τι είχε σχέση μ' αυτό.

Όσο ακόμα ήταν νέοι το επιστέπτονταν πολύ συχνά, για να περάσουν μαζί με τ' αδελφια τους και τους πολλούς συγγενείς τους ευχάριστες μέρες γεμάτες ηρεμία, θύμησης και ξενοιασιά. Δεν είναι υπερβολή αν πω ότι ζήλευε κανείς ν' ακούει να χαλάει ο κόσμος και να σείεται το Τσακαλαίικο χαγιάτι από τα γέλια, τα αστεία και τα παραδοσιακά δημοτικά τραγούδια της α-

δελφής του Δημητρούλας και του ξαδέλφου του Τσακαλιαντρά.

Αλλά και μέχρι πρόσφατα ακόμα, φρόντιζε κι έβρισκε το χρόνο, για να περάσει με τη σύντροφό του, αλλά και τα παιδιά του και το εγγόνι του λίγες μέρες στα Καστέλλια, που τόσο αγάπησαν όλοι τους.

Το σπίτι του στο Κουκάκι και τελευταία στην Αγία Παρασκευή, ανοιχτό σε συγγενείς και φίλους, αποτελούσε κέντρο χαράς και οι συγκεντρώσεις σ' αυτό σε γιορτινές μέρες θα μείνουν αξέχαστες σε όσους είχαν την καλή τύχη να τον γνωρίζουν και να χαίρονται μαζί του το γεμάτο με ποικιλίες τραπέζι του, αλλά και την απαλή μουσική του πιάνου από τη σύντροφό του Μαρία.

Ευτύχησε να δει τους τρεις γιούς του να μεγαλώνουν, να αποκαθίστανται επαγγελματικά, και οι δυο και οικογενειακά. Να κρατήσει στα χέρια του και να δγάξει περίπατο το εγγόνι του Αντρέα, ιδιαίτερα περήφανος γι' αυτό, παρά τον μετρίοφρονα χαρακτήρα του. Έζησε τη χαρά να βλέπει τους κόπους μιας ζωής να πραγματώνονται και να νιώθει ήρεμος και γιατί όχι κι ευτυχισμένος, γιατί πίστευε, κι έτσι είναι, ότι εκπληρώθηκε ο προορισμός του σε τούτο το μάταιο κόσμο. Με το ίδιο καμάρι και την ίδια χαρά παρακολούθησε και ζούσε την προκοπή και όλων των ανηψιών του από τις έξι αδελφές του.

Ο Ανδρέας Τσάκαλος υπήρξε ο καλός Καστελλιώτης, ο καλός συγγενής, ο καλός γείτονας και για μένα και ο καλός θείος. Οι συζητήσεις μαζί του, πέρα από ευχάριστες, ήταν και πάρα πολύ χρήσιμες και οι συμβουλές του αποτελούσαν, θα έλεγα, υποθήκες.

Ας είναι ήσυχος εκεί που βρίσκεται. Η σύντροφός του, τα παιδιά του, το εγγόνι του ο Ανδρέας, οι αδελφές του και όλοι οι συγγενείς, οι φίλοι και όσοι τον γνώρισαν θα τον θυμούνται πάντα.

Ας είναι αιώνια η μνήμη του και ελαφρό το χόμα της Αθηναϊκής γης που τον σκέπασε.

I.H.K.

ΧΡΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΕΣΤΕΙΛΑΝ

Όνομα	Δρχ.
Μάνθος Δημητρίου, Αθήνα εις μνήμη Ανδρέα Ν. Τσάκαλου	10000
Σωσώ Τσακάλου - Κουβέλη, Αυστραλία εις μνήμη Ανδρέα Ν. Τσάκαλου	10000
Γεώργιος Σταματέλος, Αθήνα	5000
Γ. Π. Αποστολόπουλος, Αμφισσα	15000
Γιούλα Ηλ. Ταλάντη, Αμφισσα	5000
Αρετή Μ. Σκωλική, Πολύδροσο	2000
Νίτσα Ζαβού, Αμφικλεια	2000
Γεώργιος Γαρουφαλής, Αμφικλεια	2000
Οικογένεια Σταύρου Μελά και Φωτεινής Τσακρή, Αθήνα, στη μνήμη Π. Τσακρή	10000
Ειρήνη Βέλλιου, Αθήνα	5000
Γιώργος Βέλλιος, Αθήνα	5000
Κώστας Π. Κοτσίκης, Αθήνα	5000
Χαράλ. Π. Κοτσίκης,	

Όνομα	Δρχ.	Όνομα	Δρχ.
Αθήνα	5000	Κων) να Χα Ασημ. Μπαλωμένου	10000
Δήμητρα Σκουλίκη - Μερζάνη, Βόλος	5000	Ανώνυμος	25000
Δημήτριος Καραγιάννης Αθήνα	3000	Στη μνήμη Γεωργίας Αυγερινού: α) Γεωργία και Νικ. Χουλιάρης	10000
ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ		β) Θεοχ. Ν. Χουλιάρης	10000
Για την ανέγερση του παρεκκλησίου του Ι. Ν. Αγίου Νεκταρίου.		γ) Αικατ. Αποστ. Χουλιάρη	25000
Δρχ.		Βασίλ. και Ευθυμία Παρρατσούρα (το γένος Ζ. Κωδούνα) στη μνήμη Ζήτρου Κωδούνα	10000
Ταξιάρχης Δ. Λέζας, στη μνήμη των γονέων του	20.000	Αντί στεφάνου στη μνήμη Παναγιωτίτσας Ζ. Κοτσίκη:	
Ζαχαρίας Κάντζος	20000	α) Γεωργία Κοτσίκη	20000
Ηλία Χα Δ. Μακρή, (το γένος Π. Αποστολοπούλου)	10000	β) Αδελφοί Κοτσίκη (τα παιδιά του Παπαπάνου)	35000
Καλλιόπη Τσακάλου	5000	γ) Χρυστ. και Σία Παπαγεωργίου	10000
Ζαχαρίας Κοτσιμπίος	5000	δ) Γιαννούλα Μπουχώτη	5000
Γεωργία Ζ. Κοτσίκη, στη μνήμη πατέρα και αδελφού	20000	ε) Αλεξάνδρα Αποστολοπούλου	5000
Αργυρούλα Πολ. Βέλλιου στη μνήμη Πολυκάπου και Ιωάννου Βέλλιου.	20000	στ) Νίτσα Ζαβού	5000
Δημ. Δερμούζος	10000	ζ) Μαρία Χατζοπούλου	5000
Ανώνυμος	20000	η) Ιωάννα Κωσταρά	5000
Βαρσάμω Χα Σπ. Στοφόρου στη μνήμη συζύγου και αδελφού	30000	Γ. Πουρνάρας από Οινόχωρι	80000
Νίκη Χα Κ. Κόλλια και Σοφία Αραμπατζή (το γένος Κ. Κόλλια) στη μνήμη συζύγου και πατρός	50.000	Οικογ. Σταυρούλας Παν. Παπαϊωάννου στη μνήμη του συζύγου της Πανουργιά	20000
Ταξιάρχισα Ν. Κοπελιά κόρη της Ασημούλας (το γένος Τ. Πατέλη)	5000	Δήμητρα Παπαϊωάννου στη μνήμη του πατέρα της	30000
Ανώνυμος	5000	Οικ. Δημ. Π. Λέζα μηχανικού	100000
Χαρ. Καρανάσος	10000	Οικ. Παν. Πολ. Παπανικολάου	15000
Τα εγγόνια της Μαρίας Χας Ι. Κόλλια στη μνήμη της	20000	Οικ. Αντ. Δροσερού (το γένος Π. Αυγερινού) στη μνήμη Παναγ. και Γεωργίας Αυγερινού	50000
Λεμονιά Βλαχάκη (ορθή επανάληψη)	5000	Οικ. Νικ. και Γεωργίας Χουλιάρη	50000
Οικ. Παν. Ραπτόπουλου (το γένος Αν. Παπαϊωάννου)	5000	Αδελφοί Κοτσίκη (του Παπαπαπάνου) στη μνήμη Πυθαγόρα Κοτσίκη αντί στεφάνου	15000
Οικ. Παναγ. και Γιαννούλας Κάντζου	100.000	Αγνή Χα Παν. Τσακρή στη μνήμη του συζύγου της	50000
Οικ. Νικ. Δ. Τσακνιά Κων) να Αναστασίου (το γένος Γ. Λευκαδίτη)	5000	Κων) να Χα Θ. Ράπτη (το γένος Μ. Κάντζου)	5000
Αφοί Ανδρ. και Ηλ. Ανδριστόπουλος στη μνήμη θείας των Γιούλας Σκουλίκη	20.000		
Αναστασία Ι. Γραμματικού	5000		

ΚΑΣΤΕΛΛΙ...

Καστέλλι όμορφο και ζηλεμένο κοντά σου ναρχόμουν, πώς λαχταρώ! είσαι στο πράσινο μέσα κωσμένο, μ' ένα κρυστάλλινο, πάντα νερό!

Στις Γκιώνας πρόποδες αγκαλιασμένο γλυκά απλώνεσαι, νωχελικά, στην πόλη σκέπτομαι, εδώ που μένω τις τόσες χάρες σου, νοσταλγικά!..

Ξανά ναρθώ σ' εσένα, καϊδεμένο, θέλω, τις χάρες σου για να καρώ το ποταμάκι σου, το μαγεμένο και τ' αεράκι σου, το δροσερό!..

EMMAN. MIX. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗΣ

ΟΠΤΙΚΑ «ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΣ»

Βουλής 12, Τηλ. 3227122 - ΑΘΗΝΑ

ΔΗΜΗΤΡΑ ΜΕΡΤΖΑΝΗ - ΣΚΟΥΛΙΚΗ

Χειρουργός Οδοντίατρος

Δέχεται Καθημερινώς από 9-1 π.μ. και 6-8 μ.μ. Χατζηναργύρη 62-64, Βόλος, Τηλ. Ιατρ. 26930 οικ. 34642

Συνέχεια από την σελ. 1

ληνικών φύλων που κατοικούσαν στην Ελλάδα πριν από τον Τρωϊκό Πόλεμο έγινε, κατά την εκτίμηση διαφόρων ερευνητών, μεταξύ του 20 και 14 π.Χ. αιώνα, ενώ η κάθοδος των Δωριέων, που θεωρείται ως το τελευταίο φύλο, έγινε περί το τελευταίο τέταρτο του 12 π.Χ. αιώνα, δηλ. μερικές δεκαετίες μετά τον Τρωϊκό Πόλεμο.

Οι Δωριείς δια της Θεσσαλίας εγκαταστάθηκαν στην μεταξυ Οίτης και Παρνασσού Κοιλιάδα, στη Δωρίδα, που έκτοτε εκλήθη Μητρόπολη των Δωριέων. Εκ της Δωρίδος, τμήμα των Δωριέων συνέχισε την κάθοδο προς Πελοπόννησον (πλην Αχαΐας, Ήλιδας και τμήματος της ορεινής Αρκαδίας) και εξ αυτής σε άλλα μέρη της Ελλά-

Η ΑΡΧΑΙΑ ΔΩΡΙΣ Η Μητρόπολις των Δωριέων

ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΗ ΔΙΑΤΡΙΒΗ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Α. ΤΣΑΚΡΗ

δος, νήσους, Μικρασιατικές ακτές, Σικελία και κάτω Ιταλία.

Το θέμα των Δωριέων από πλευράς φυλής, πληθυσμού, τόπου προελεύσεως, τρόπου διεισδύσεως και επεκτάσεως στην Ελλάδα, αλλά και εξ εσώφως επιδράσεως επί του Ελληνικού βίου, θεωρείται πρόβλημα πολύ πλοκο και δύσλυτο. Απόψεις των διαφόρων συγγραφέων, για τα θέματα αυτά συμπληρούμενες με τους περι Δωριέων μύθους (Δευκαλίων, Πύρρα, Έλλην... Δώ-

ρος) και παραδόσεις ολοκληρώνουν την εισαγωγή της Διατριβής του Π. Τσακρή.

Η χώρα της αρχαίας Δωρίδος και οι πόλεις της, κατά τους αρχαίους και σύγχρονους συγγραφείς, αποτελούν τ' αντικείμενα του πρώτου και δεύτερου κεφαλαίου.

Δωρίς ήταν η δασώδης και εν πολλοίς ορεινή χώρα που εκτείνεται περίπου στην περιοχή του τώως Δήμου Δωριέων (περιοχή Καστελλίων, Γραδιάς, Αποστολιά, Οινοχωρίου) της επαρχίας Παρνασσίδας του Νομού Φωκίδας, εμβαδού 30 περίπου τετραγωνικών χιλιομέτρων. Στην υπόλοιπη χώρα δυτικά και νότια της κοιλάδας περιλαμβάνονται ορεινά συγκροτήματα, παραφυάδες του Παρνασσού, της Γκιώνας, της Οίτης. Η ολική έκταση της κοιλάδας που διασχίζεται από τους ποταμούς Κανιανίτη (Αρχαίος Πίνδος) και Αποστολιά είναι περίπου 200 τετρ. χιλιόμετρα.

Από τα λοιπά παρατιθέμενα στοιχεία θα σημειώσω ότι ο Ηρόδοτος, ο Θουκυδίδης και άλλοι συγγραφείς αποκαλούν την χώρα αυτή μητρόπολη των εν Πελοπόννησω Δωριέων, ότι η Δωρίς σύμφωνα με πληροφορίες του Ηρόδοτου, παλαιότερα εκαλείτο Δρυοπίς, ότι Δρυοπίς και Δωρίς σημαίνουν περιοχές φυτεμένες με δρύς (Βελανιδιές και πουργαρία) απ' τα οποία και σήμερα η περιοχή είναι γεμάτη.

Ο αριθμός των πόλεων της Δωρίδας διαφέρει κατά συγγραφέα. Έτσι ο Ηρόδοτος αναφέρεται σε δύο πόλεις (Ερινεύς και Πίνδος), οι Θουκυδίδης, Κόνων και Διόδωρος σε τρεις (Βοϊόν, Κυτίνιον, Ερινεύς) ενώ ο Άνδρων αναφέρεται στη Δωρική Τρίπολη. Ο Στράβων και ένας ανώνυμος αναφέρεται σε τέσσερες (Ερινεύς, Βοϊόν, Πίνδος και Κυτίνιον) ενώ ο Θεόπομπος αναφέρεται σε Δωρική τετράπολη, άλλοι τέλος (Πλίνιος, Ι. Τζέτζης) αναφέρονται σε πέντε ή έξι πόλεις. Παρόμοιες διαφορές υπάρχουν και μεταξύ των νεότερων συγγραφέων που δεν δέχονται την Δωρίδα ως κοιτίδα και μητρόπολη των Δωριέων. Ασυμφωνία επίσης παρατηρείται τόσο μεταξύ των αρχαίων όσο και μεταξύ των νεότερων συγγραφέων αναφορικά με την ακριβή θέση των πόλεων της Δωρίδας.

Είς το τρίτο κεφάλαιο της Διατριβής περιγράφονται, με πολλές λεπτομέρειες, οι οδοί προς την Δωρίδα από όλα τα σημεία του ορίζοντα ήτοι από την κοιλάδα του Σπερχειού ποταμού (περιγράφονται λεπτομερώς εννέα ατραποί), από την κοιλάδα των Φωκίων (ανατολικά της κοιλάδας των Δωριέων), από τη χώρα των Αμφισέων και των Οζολών Λοκρών και τέλος από τη χώρα των Αιτωλών, Αιγιάων και Οιταίων (Δυτικά της Δωρίδας).

Το τέταρτο κεφάλαιο της Διατριβής αναφέρεται στην τοποθεσία των πόλεων της Δωρίδος τα ερείπια των οποίων ο πε-

ζοπόρος συναντά ακολουθώντας τις οδούς και ατραπούς των όμων περιοχών. Κατά τον μελετητή οι πόλεις είναι:

Βοϊόν ή Βοϊόν ή Βόϊον.

α) Το Βοϊόν ή Βοϊόν ή Βόϊον. Την πόλη τοποθετεί ο μελετητής στη θέση «Κεραμιδαριό» ή «Παλιόκαστρο» κειμένη περίπου 2 χιλιόμετρα Β.Α. του συνοικισμού «Ευαγγελίστρια» Καστελλίων.

Στα ερείπια της πόλεως υπάρχουν πολλά τεμάχια σπασμένων αγγείων και κεράμων που μαρτυρούν ότι η πόλη ήταν αγγειοπλαστικό κέντρο. Επίσης έχουν βρεθεί νομίσματα εκ χαλκού, αργύρου και χρυσού διαφόρων εποχών και λαών, ακόμη δε Βυζαντινά και Ρωμαϊκά, καθώς και μεγάλα αγγεία για αποθήκευση προϊόντων ή και για παγίδες.

Ομοίως έχει βρεθεί τάφος, που περιείχε υδρία και χάλκινο στεφάνι καθώς και πέντε επιγραφές σε φαιμίτες. Στην απέναντι όχθη του Αποστολιά σώζονται ερείπια οχυρών. Η πόλη είχε και σύστημα υδρεύσεως. Στη θέση αυτή ο μελετητής τοποθετεί το Βοϊόν τεκμηριώνοντας τη διαφωνία του με άλλους αρχαιολόγους και περιηγητές, που την τοποθετούσαν κοντά στη Μαριολάτα, (όπου πιθανότατα ήταν η πόλη Χαράδρα). Ονομασίες Βοία, Βοιαί, Βόϊον, Βοϊόν συναντώνται στη Λακωνία, Κρήτη κ.λπ. πράγμα που δείχνει πως οι Δωριείς μετέφεραν εκεί τις ονομασίες των πόλεων αυτών.

Κυτίνιον ή Κύτινον.

β) Το Κυτίνιον ή Κύτινον. Με βάση τη μαρτυρία του Θουκυδίδη ότι ο πορευόμενος προς την χώρα των Φωκίων δια μέσου του Κυτινίου έχει τον Παρνασσό δεξιά του, το Κυτίνιο τοποθετείται στην «Τσούκα του Χλωμού» όπου σώζονται και ερείπια ακροπόλεως με διπλό τείχος προς ανατολάς και τριπλόν προς βορράν και δύση. Επί πλέον στην περιοχή έχουν βρεθεί επιγραφές νομίσματα διαφόρων εποχών και λαών, καθώς και πήλινα δοχεία μεγάλων διαστάσεων. Η πόλη υδρευόταν με σωλήνες από πήγες του «Παλιοχλωμού».

(Ο, η) Ερινεύς.

γ) (Ο, η) Ερινεύς. Πάνω απ' το νεκροταφείο της Κοινότητας Καστελλίων σώζονται ερείπια ακροπόλεως και υπολείμματα πυργών. Δεξιά της ακροπόλεως ρέει ο παραπόταμος του Φωκικού Κηφισού, Κανιανίτης (ο αρχαίος Πίνδος). Επί της αριστεράς όχθης του ποταμού και σε απόσταση 200 μ. περίπου υπάρχουν αρχαίοι τάφοι του 12 π.Χ. αιώνα. Προς βορράν της ακροπόλεως και σε απόσταση 600 μ. περίπου διακρίνονται θεμέλια αρχαιοτάτων κτιρίων. Στο μέσο των οικημάτων υπάρχει γήλοφος (τούρλα) όπου βρέθηκε λιθινή λάρνακα με οστά ανθρώπου (από το 750 π.Χ. περίπου). Λίγο

δυτικότερα σώζεται και άλλη ημιτελής λάρνακα η οποία όμως δεν είχε χρησιμοποιηθεί για εναπόθεση νεκρών και την οποία οι χωριανοί μας ονομάζουν «κουρήτα».

Στην περιοχή της ακροπόλεως και των λοιπών ερειπίων τοποθετεί ο μελετητής την πόλη της Ερινεύς, η οποία υδρευόταν από τον ίδιο με το Βοϊόν ή Βοϊόν αγωγό. Η Ερινεύς φαίνεται ονομαζόταν και Δώριον ή Ερινειός, ενώ συναντάται και αλλού ως τοπωνύμιο.

Πίνδος

δ) Η Πίνδος. Τη θέση της ακροπόλεως της Πίνδος τοποθετεί ο μελετητής επάνω σε συμπαγή ανεξάρτητο απ' όλα τα μέρη ασβεστολιθικό βράχο, όπου σώζονται ερείπια αρχαίας ακροπόλεως, στον περίβολο της οποίας οι Φράγγι ιδρύσαν φρούριο, εξ ου το όνομα «Καστέλλι» για το παλιό χωριό και «Πύργος» για την τοποθεσία. Η πόλη φαίνεται πως ήταν στο «Παλιό Καστέλλι», όπου σώζονται ερείπια αρχαιοτάτων οικιών ίχνη και άλλης ακροπόλεως, θαλαμωτής λαξευτός τάφος, με τέσσερες λαξευτές θήκες για ισάριθμους νεκρούς, που ανήκει στους πολυανδρίους ή οικογενειακούς τάφους και που απ' τους ντόπιους ονομάζεται «Τρούπι (η)», και άλλοι σαρκοφάγοι. Το όνομα φαίνεται πως μεταφέρθηκε από το ομώνυμο όρος.

Δρυόπη

ε) Η Δρυόπη, τοποθετείται γεωγραφικώς στην περιοχή όπου σήμερα βρίσκεται το Οινοχώρι και μάλιστα ερείπια ακροπόλεως σώζονται στο αριστερό του ανερχομένου από την Πίνδο και κοντά στην είσοδο του χωριού, ενώ κοντά σ' αυτή και στη θέση «Αγία Παρασκευή» σώζονται ερείπια πόλεως. Συναντώνται επίσης άπειρα θραύσματα κεράμων και αγγείων που είναι μελανόμορφα και ερυθρόμορφα τριαντά, παρόμοια με τα συναντώμενα στην Πίνδο. Ο μελετητής της ανακάλυψε επιτύμβιο στήλη (4ου π.Χ. αιώνα) που διαβάστηκε εύκολα και γράφει:

ΕΠΙΦΑΝΕΙ
ΛΑΥΣΙΑ
ΑΝΔΡΙ ΑΓΑΘΩ

Επίσης ανακάλυψε και άλλη επιγραφή: «ΒΡΟΧΟΣ» καθώς και ένα τμήμα επιγραφής με τα γράμματα «ΕΝΠΕ». Στριζόμενος στην ετοιμολογία της λέξεως ο μελετητής τοποθετεί εδώ τη Δρυόπη. Εδώ οι κάτοικοι έχουν ανακαλύψει άπειρα νομίσματα από χαλκό, και μερικά αργυρά διαφόρων λαών και εποχών, συμπεραίνει δε εξ αυτών ότι η Δρυόπη ανήκε κατά διαστήματα στους Οιταίνους, Αιτωλούς και αργότερα στους Αχαιούς Φθιώτες.

Το τελευταίο κεφάλαιο της Διατριβής αναφέρεται στα τοπωνύμια των Δωριέων, τα οποία ο μελετητής αναζητήσε στον ποιμενικό βίο των, και ετοιμολογεί:

1. Βοϊόν ή Βοϊόν ή Βόϊον, Βοία και Βοιαί... από το Βόϊος που αναφέρεται στον Βοϊν (βόδι) ή τον τόπο των βοδιών.
2. Δρυόπη, Δρυόπη, Δρυοπίς, Δρυάς έχει σχέση με τη Δρύν και το Δρυμό.
3. Ερινεύς=άγρια σκυλιά.

Συνέχεια στή σελίδα 6

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ

Συνέχεια από την σελ. 1

στα απλά και καθημερινά. Στον εφιάλη των ιδιοκτητών ΙΧ αυτοκινήτων, πού είναι οι χώροι σταθμεύσεως. Οι περισσότεροι δρόμοι της πρωτεύουσας και των περισσότερων πόλεων της χώρας μας έχουν σημεία απαγορευτικών για τη στάθμευση των αυτοκινήτων όρων, μόνο και μόνο για να μπορεί κανείς να μετράει τους παραβάτες.

Οι χώρες που λέμε πως επιδιώκουμε να φθάσουμε έχουν μερικές κεντρικές λεωφόρους, στις οποίες απαγορεύεται και η στάση. Πριν όμως προλάβεις να παρκάρεις τ' αυτοκίνητο σ' αυτές το έχει πάρει ο γερμανός. Έχουν και χώρους ελεγχόμενης σταθμεύσεως με ή χωρίς παρκόμετρα. Όμως και εκεί οι παραβάσεις ελέγχονται. Σ' εμάς ο έλεγχος είναι σπάνιος και τυχαίος. Και δεν είναι σπάνιος ο φίλος του φίλου που θα σβήσει την κλήση. Και για να μην είμαστε άδικοι με τους ΙΧ μας στις χώρες αυτές οι απαγορευτικές διατάξεις συνδυάζονται με ύπαρξη χώρων σταθμεύσεως, ενώ εμείς αγοράζουμε αυτοκίνητα, αλλά χώρους σταθμεύσεως ούτε έχουμε, ούτε φτιάχνουμε σε επάρκεια.

Τα φορολογικά θέματα είναι σίγουρα πολύ πιο πολύπλοκα. Οι ανεπτυγμένες χώρες, στο επίπεδο των οποίων επιδιώκουμε να φθάσουμε, έχουν λύσει από χρόνια το πρόβλημα. Έχουν σωστές δομές και αξιόπιστο κρατικό μηχανισμό. Η φοροδιαφυγή, που είναι αρκετά περιορισμένη, θεωρείται σ' αυτές πολύ σοβαρό αδίκημα και οι παραβάτες τιμωρούνται χωρίς οίκτο. Μακαρίτης γνωστός μου στην Αμερική πωλούσε σε κανονική τιμή, κατά την αμέσως μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο περίοδο, δοχεία με λάδι που παρουσίαζαν μικροχτυπήματα και που προμηθευόταν σε χαμηλές τιμές. «Ρπήρχε έλλειψη και ο κόσμος τ' αγόραζε» μου είπε. Και, φυσικά, δεν πλήρωνε τον αναλογούντα φόρο. Όταν έγινε αντιληπτός ήταν πολύ ευτυχής, διότι η υπηρεσία δεν εξήγγιλε την αυστηρότητά της στέλνοντάς τον στη φυλακή και του επέθελε ένα μεγάλο πρόστιμο 50.000 δολαρίων, όταν ο μηχαναίος μισθός του εργάτη ήταν 250 δολάρια. Και δεν παραπονέθηκε ότι ο κρατικός μηχανισμός τον αδικήσει!...

Για πολλά επαγγέλματα στη χώρα μας η φορολογία βασίζεται σε τεκμήρια (τεκμήριο διωσιμότητας, αυτοκίνητο, σκάφος, γραφείο, επίπλα κ.λπ.) και είναι άδικη, αφού για μερικούς γίνεται δυσβάστακτη και γι' άλλους πολύ χαμηλή. Επί πλέον από το 1995 το «πύθεν έσχες» θα ξανάρθει στο προσκήνιο.

Το ερώτημα είναι, γιατί το 1995. Το σωστό είναι κάποιος βασικός νόμος να έχει για όλους διαχρονική ισχύ, για να μπορεί να πιάσει τις πολυτελείς βέλλες που συχνά ξεφυτρώνουν στα προάστια μεγαλοπόλεων, θέρετρα, παραλίες και δασικές εκτάσεις, αλλά και άλλα περιουσιακά στοιχεία, η απόκτηση των οποίων δεν τεκμηριώνεται από δηλωμένα και φορολογούμενα εισοδήματα.

Όμως για να γίνει αυτό πρέπει ο κρατικός μηχανισμός ν' αποκτήσει σωστή δομή και αξιοπιστία, ώστε να εντοπίζονται αμέσως τα προβλήματα και να λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα χωρίς ειδικούς νόμους για το «πύθεν έσχες» και χωρίς καθυστερήσεις. Εν τούτοις, αν και αισιόδοξος απ' τη φύση μου θεωρώ το θέμα πολύ δύσκολο. Θα έλεγα ανέφικτο αν δεν υπήρχε η πίεση από πλευράς Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Θ. ΚΟΛΙΩΤΑΣ

Παραπαιδευτικά...

Συνέχεια από την σελ. 1
 παιδιά τους ή οι συγγενείς τους δεν «πήραν και κάποιον δάσκαλο στο σπίτι» ή δεν ανήκαν σε κάποιο παραπαιδευτικό («γκρουπάκι»).

Στην αγωνία γονέων και μαθητών να εξασφαλίσουν το απαραίτητο «χαρτί» που θα τους διασφαλίσει επαγγελματικό μέλλον και στην αδυναμία του επισήμου κρατικού και του κοινωνικού φορέα να προσφέρει ΣΕ ΟΛΟΥΣ τα μέσα για μόρφωση, φούντωσε η «ιδιωτική παραπαιδευτική πρωτοβουλία»...

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι εκπαιδευτικοί δεν αμείβονται όσο θα ήθελαν και όσο οι βιοποριστικές ανάγκες απαιτούν. Αλλά δεν είναι οι μόνοι. Βεβαίως αναγκάζεται κανείς να κάνει και δεύτερη και τρίτη δουλειά όταν το σπίτι του πεινάει. Αλλά για φανταστείτε η δεύτερη ή η τρίτη δουλειά να αφορά το ίδιο προϊόν και τον ίδιο πελάτη! Είναι ποτέ δυνατόν π.χ. ένας δικαστής να κρίνει από την έδρα του το πρωί και να λειτουργεί σαν δικηγόρος των κρινομένων το απόγευμα; Πόσο σωστό είναι να εμπιστευθείς το πρωί τη ζωή σου —την υγεία σου— σ' ένα χειρουργό κάποιου νοσοκομείου ή κλινικής, και να είσαι υποχρεωμένος να πας στον ίδιο ή σε άλλο χειρουργό το απόγευμα —εκτός νοσοκομείου— για να σου κόψει τα φάρμακα;

Μπορείς να λες ότι πηγαίνεις στο σχολείο για να μάθεις γράμματα —χωρίς να είσαι καθυστερημένος πνευματικά —και ότι για να καταλάβεις αυτά που σου λέει ο δάσκαλος στην τάξη το πρωί χρειάζεσαι τον ίδιο ή άλλο δάσκαλο το απόγευμα για να σου τα εξηγήσει στο σπίτι; Πως εξηγείται το παιδάκι του Δημοτικού Σχολείου να χρειάζεται ιδιαίτερη βοήθεια για την αριθμητική ή την ορθογραφία που υποτίθεται ότι διδάσκειται και μαθαίνει στο σχολείο; Και ακόμα περισσότερο, πόσο σωστή, δίκαιη και ακριβής θα είναι η λειτουργία ενός δασκάλου όταν κάποιον ή κάποιους από τους εν τη τάξει μαθη-

τές του «εξεπαίδευε» έναν τι αμοιβής κατ' ιδίαν;

Μερικά επαγγέλματα μεταξύ των οποίων και η Παιδεία ονομάζονται λειτουργήματα. Οι εκπαιδευτικοί ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ — τουλάχιστον κατ' όνομα — έχουν από την Πολιτεία κάποιο ιδιαίτερο προορισμό να παρέχουν ΑΓΩΓΗ, να παρέχουν ΠΑΙΔΕΙΑ. Αν η γνώση είναι απαλλαγμένη μεθόδου και τρόπου λειτουργίας, δεν νομίζω ότι μπορεί να θεωρηθεί ΑΓΩΓΗ ή ΠΑΙΔΕΙΑ. Ίσως οι πληροφορίες οι γνωστικές να μπορούν να δοθούν και σαν χάπια για να θεραπεύσουν κάποιο αξύπεριστατικό ή κάποια επείγουσα ανάγκη. Αλλά τα χάπια αυτά, έστω και αν φαινομενικά ρίχνουν τον πυρετό της μαθησιακής αγωνίας για άμεση ωφελμιστική χρήση, φαρμακύνουν την πορεία της αγωγής. Όταν ο μαθητής δεν μπορεί να σπριζίζεται στον σχολικό δάσκαλο και ο σχολικός δάσκαλος δεν επαρκεί για τις μαθησιακές ανάγκες του μαθητή, το εκπαιδευτικό οικοδόμημα της αγωγής ξεχαρβαλώνεται. Το παιδί, ο νέος, γίνεται ένας απλός δέκτης πληροφορίας, ένα δοχείο μαθησιακής περιπτώσιολογίας ανάλογα με το επίπεδο και το είδος των αναγκών. Σε κάθε βαθμίδα εκπαιδύσεως προϋποτίθεται και η αντίστοιχη «παρακάμαρα». Η προγυμναστική υποκαταστήσει την ατομική πρωτοβουλία και την αυτενέργεια του μαθητή. Όλα έχουν το «λυσάρι» τους, κάθε ερώτηση έχει κάπου έτοιμη την απάντησή της, για κάθε θέμα κάποιος είναι έτοιμος να «διευκλύνει» το μυαλό του μαθητή για να βρει τη λύση!

Τότε τι απομένει στο σχολείο και στο σχολικό δάσκαλο να κάνει; Ο σχολικός δάσκαλος έχει «από χέρι» να αντιμετωπίσει δύο κατηγορίες μαθητών: Εκείνους που περιμένουν κυριολεκτικά από τα χείλη του για να μάθουν, και εκείνους που έρχονται για να επιβεβαιώσουν τα όσα άκουσαν από τον μετασχηματισμένο δάσκαλο — προγυμναστή. Φανταστείτε το μέγεθος της σύγχυσης και της πολυγλωσσίας που προέρχονται από την παράλληλη και προφανώς ασυντόνιστη παροχή πληροφοριών.

Θα έλεγε κανείς γιατί βλάπτει το παιδί η εμπέδωση και εμπάθυνση όσων ακούει στο σχολείο; Μα αυτός είναι ο ρόλος του σχολείου; Το σχολείο απλώς ξεκινάει κάτι που πρέπει να ολοκληρωθεί από κάποιο δεύτερο σχολείο ή δάσκαλο στη συνέχεια; Το παιδί, δηλαδή, χρειάζεται ένα κανονικό —επίσημο— και ένα παράλληλο —ανεπίσημο— σχολείο για να μάθει;

Αιδώς Αργείοι!!!

Συνέχεια στή σελίδα 6

* «Ο κόσμος τόχει τούμπα νο και μεις κρυφά καμάρι!» Όλοι, εκθροί και φίλοι, ανεγνώρισαν την «Μακεδονία» των Σκοπίων και εμείς εξακολουθούμε μικροπολιτικά και μικρόψυχα να... αυτοϊκανοποιούμεθα με ρητορική ακράτεια.

Είναι επί τέλους ντροπή ένας ολόκληρος λαός να «τραβολογιέται» και να εμπαιζίζεται από τους εκπροσώπους του. Το ποιός ευθύνεται δεν απασχολεί αυτή τη στιγμή τον μέσο Έλληνα. Εκείνο που τον απασχολεί είναι ότι πίσω από την πλάτη του, μέσα στους χώρους των «ιδιαιτέρων συναντήσεων και επαφών», στα τραπέζια των διαπραγματεύσεων και των φαντασμαγορικών δεξιώσεων, η Μακεδονία επωλήθη!

Η νάρκη και η πολιτική μυωπία ετών διολίσθησαν ένα εθνικό θέμα. Η Σλαβική περιοχή η οποία σήμερα οικειοποιείται το όνομα... και όχι μόνον, αρχηγόνων Ελληνικών ιστορικών περιουσιακών στοιχείων, απέκτησε λόγω της μακροχρόνιας λαθραίας χρησιμοποίησης της ονομασίας δουλεία. Όπως στις τόσο γνωστές στον τόπο μας καταπατήσεις γης έτσι και στην περίπτωση των Σκοπίων τους αφήσαμε να χρησιμοποιούν το δικό μας, το Ελληνικό όνομα της Μακεδονίας μας. Και ήρθαν οι συγκυρίες που οι καταπατητές διεκδικούν κυριότητα. Και μη χειρότερα... Ας προσέξουμε τουλάχιστον να μη μας πάρουν σιγά - σιγά και το υπόλοιπο βίος μας που με τόσους αγώνες και θυσίες κληρονομήσαμε από τους προγόνους μας. Σπννάτε γιατί μας κλέβουν!!!

* Μέσα στις διεθνείς πρωτίες η Ελλάδα διεκδικεί και υπερασμύεται της κυριαρχίας της ιδιότητας. Μέχρι τώρα γνωρίζαμε ότι η κουκουβάγια —καθαρά Ελληνικό σύμβολο της σοφίας— βλέπει και κινείται τη νύκ-

ΠΕΤΑΧΤΑ

Τώρα διαπιστώνουμε ότι οι Νεοέλληνες, νέοι και γέροι, συνηθίζουν να θγαίνουν «σαν το δράκουλα» μετά τα μεσάνυχτα για να γευθούν τα «σφηνάκια» τους ή να επιδοθούν στις πάσης φύσεως γαστρο - κινησιο - επιδειξιο - μουσικές ανάγκες. Και μετά σου λένε ότι ο δείκτης γεννήσεων των Ελλήνων τελευταία πέφτει!

Τέλος πάντων, αλλά πώς είναι δυνατόν όλοι οι άλλοι «κουτόφραγγοι» και Αγγλοσάζονες να κοιμούνται με τις κόττες και να μη συναντάς στο εξωτερικό αυτή την κίνηση στους δρόμους μετά τα μεσάνυχτα, που σε κάνει να νομίζεις μερικές φορές ότι χάλασε το ρολόι σου;

Ας μην ξεχνάμε ότι στην ίδια οικογένεια πτηνών που ανήκει η νυκτόβια και σοφή κουκουβάγια, ανήκει και ο... μπούφος!!!

Ο πολιτισμός με τα μαζικά μέσα ενημέρωσης —κυρίως με την τηλεόραση— διεισδύει και εκπαιδευεί σχεδόν όλα τα σπίτια. Εκτός λοιπόν, από τα εκπαιδευτικά και μορφωτικά προγράμματα που δίνουν τη δυνατότητα και στην αγαπημένη γερρόντισσα θεία μου στο χωριό να θαυμάσει την ιστορία και τον πολιτισμό της Άπω Ανατολής ή να δει τα θηρία της Αφρικής η ΤV παρέχει και άλλες δυνατοότητες. Επί τέλους ξέρουμε από πρώτο χέρι τί φοράνε οι πολιτικοί μας και πόσα επί πλέον κιλά απέκτησαν από την εκλογή τους, ή απολαμβάνουμε την εφράδεια και την πολιτική τους κοσμιότητα όταν χαζεύουμε την πλήρη ή σχεδόν άδεια αίθουσα του Κοινοβουλίου με τους άξιους εκπροσώπους μας. Επίσης λόγω της εργατικότητας των δημοσιογράφων βλέπουμε από πολύ κοντά κάθε λεπτο-

μέρεια των ακρωτηριασμένων πτωμάτων από τις απανταχού του κόσμου συρράξεις και από κάθε έγκλημα ή τροχαίο ατύχημα. Προπαντός ακρίβεια στην ενημέρωση ισχυρίζονται οι ειδικοί του είδους!

Τελευταία, όμως, η καυμένη η θεία μου στο χωριό βγήκε κυριολεκτικά από τα ρούχα της. Έτριβε τα μάτια της και σταυροκοπιόταν: «Πω,πω, πιδάκι 'μ, ξεμπουρδάλιασ' ο κόσμος...». Τί ήταν αυτό που ξεσήκωσε την αγανάκτηση της θείας μου, ώστε αφού τα ανέκτησε όλα, αφού συνήθισε να βλέπει ακόμα και τις ψιλές ή χονδρές «τσόντες», να αναφωνήσει: «'Αίντε να χαθείτε μασκαράδες»; Κατά πως μου περιέγραφε η θεία μου προχτές, ένας ευγενέστατος κύριος της έδειξε διάφορα ανδρικά και γυναικεία όργανα, μικρά, μεγάλα, όλα καμωμένα από κάποιο υλικό που τα έδειχνε σαν αληθινά. Μ' αυτά τα τόσο πρακτικά ανταλλακτικά μπορεί —κατά τον ευγενικό παρουσιαστή— να κάνει κανείς τη δουλειά του μόνος του και χωρίς καμιά υποχρέωση... Έτσι η δόλια η θεία μου, στα καλά καθούμενα έμαθε για τους δονητές, για τους μεγενθυτές του ανδρισμού, για τις κούκλες της πδονής, για, για... και συχάθηκε!

Γιατί βρε αδερφέ να φθάσουμε σ' αυτό το σημείο της πληροφόρησης; Είπαμε να μορφωθούμε, αλλά αυτά τα καμώματα εγγίζουν τα όρια της παραμόρφωσης!

Καιρός είναι νομίζω να μπει κάποιο όριο σε όλους αυτούς τους καμογελαστούς και ευγενικούς κυρίους που κώνονται στο σπίτι της θείας μου και τώρα στα γεράματα μπορεί να μας προκύψει... Τσιποισιολίνα!!!

N.

ΑΘΑΝΑΤΕ ΛΑΕ

Νεαρός πωλητής στη Λαϊκή Αγορά της γειτονιάς εξέφρασε την αντίθεσή του στα κυβερνητικά μέτρα για τις ώρες λειτουργίας των νυκτερινών κέντρων με το τετράστιχο:

Στείλτε στη Βοσνία

τον Παπαθεμελή

Να τελειώνει ο Πόλεμος

στις δύο το πρωί.

Θ. Κ.

● Λόγω πληθώρας ύλης το β' μέρος των ΚΟΛΛΑΙ ΑΙΩΝ αναβάλλεται για το επόμενο φύλλο.

ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΤΕ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΕ ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΣΥΛ. ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ

Πέρασαν κιάλας δυό χρόνια θητείας μας στο Δ.Σ. του Πολιτιστικού Συλλόγου Καστελλίων. Νομίζουμε ότι με αίσθημα ευθύνης ανταποκριθήκαμε στα καθήκοντά μας, παρ' όλες της δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε.

Είναι γνωστές οι δυσκολίες που δυσχερύνουν την πραγματοποίηση του έργου του Συλλόγου. Αναγνωρίζουμε ότι πολλά θα μπορούσαν να γίνουν ακόμη, αλλά γι' αυτό χρειάζεται πρώτα απ' όλα η ενεργή συμμετοχή περισσότερων ανθρώπων. Παρ' όλα αυτά πραγματοποιήσαμε μια σειρά εκδηλώσεων με συνεργασία πολλών κατοίκων του χωριού μας.

Το απερχόμενο Δ.Σ. πιστεύει ότι η μεγαλύτερη συμμετοχή των κατοίκων στο Σύλλογο καθώς και η ανανέωση των προσώπων στο Σύλλογο, στο Δ.Σ. θα βοηθήσει σημαντικά την προσφορά στον Π.Σ.Κ.

Για το λόγο αυτό καλεί όλους τους Καστελλιώτες να πάρουν

μέρος στις εκλογές το Σάββατο 29 Μαΐου του Δημοτικού Σχολείου και ώρα 6.00 μμ.

Όσοι επιθυμούν να γίνουν μέλη του Δ.Σ. να δηλώσουν συμμετοχή το αργότερο μέχρι την Παρασκευή 28 Μαΐου.

Το Δ.Σ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Δ.Σ. του Πολιτιστικού Συλλόγου Καστελλίων στην προστάθια του να δημιουργήσει μια πλούσια λαχειοφόρο αγορά, παρακαλεί όσους έχουν την δυνατότητα να αποστείλουν κάποια δώρα για τον εμπλουτισμό της λαχειοφόρου αγοράς μας που θα γίνει τη δεύτερη ημέρα του Πάσχα.

Ο Σύλλογος συνεχίζοντας την παράδοση θα παρουσιάσει το χορευτικό του τμήμα μετά την εκκλήσια και θα επακολουθήσει χορός και γλέντι καθώς και η κλήρωση της λαχειοφόρου μας.

Έκδοση

«ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Προεδρικός Σύλλογος

«ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

Β. Βουλγαροκτόνου 36

Αθήνα — Τ.Τ. 114 72

Τηλ. 64.23.365

Υπεύθυνος Εκδόσεως

ΕΥΘΥΜΙΟΣ Π. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Β. Βουλγαροκτόνου 36

Αθήνα — Τηλ. 64.23.365

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗ ΦΩΚΙΔΑ

ΑΠΟ ΤΑ ΔΕΛΤΙΑ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ ΦΩΚΙΔΑΣ

Συνέχεια από την σελ. 1
Βασμιώτατος, όσο και ο Δήμαρχος 'Αμφισσας κ. Ζαφείρης Ζαφειρόπουλος σε ομιλίες τους αναφέρθηκαν στην τεράστια σημασία που

έχει το Κέντρο για την προώθηση του πολιτιστικού έργου στην 'Αμφισσα, αλλά και τη γύρω περιοχή και εξέφρασαν την προσφορά όλων των συνετέλεσαν στην ολο-

κλήρωσή του. Ιδιαίτερα αναφέρθηκαν στους προέδρους και τα μέλη των εκάστοτε Διαχειριστικών Επιτροπών του Κληροδοτήματος, στις συνεχείς και άοκνες προσπάθειες των πρώην Υπουργών Μελίνας Μερκούρη και 'Αννας Ψαρούδα Μπενάκη, χάριν του ενδιαφέροντος των οποίων εξασφαλίστηκαν μεγάλες χρηματοδοτήσεις. Δεν παρέλειψαν τέλος να αναφέρουν και την καθοριστική συμβολή στην υλοποίηση του έργου των αιμνήστων πρώην Δημάρχων 'Αμφισσας Κωνσταντίνου Ζαχαρία και Χριστολιά Καμπεράκη.

Ακολούθησε συναυλία της Φιλαρμονικής και της Χορωδίας του Δήμου 'Αμφισσας και οι εκδηλώσεις τελετώσαν με μεγάλη δεξίωση προς τιμήν επισήμων και πολιτών.

Την τελετή των εγκαινίων τίμησαν με την παρουσία τους: ο Νομάρχης Φωκίδας κ. Αναστάσιος Γαρυφαλλίδης, ο Βουλευτής κ. Φώτης Αρβανίτης, ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Γκελεστάθης, οι Δήμαρχοι 'Αμφισσας και Ιτέας κ.κ. Ζ. Ζαφειρόπουλος και Π. Μανδρέκας, άλλοι εκπρόσωποι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, οι Αρχές του Νομού και πλήθος κόσμος.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟΥΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΟΥΣ ΤΗΣ ΦΩΚΙΔΑΣ

Ο Σύλλογος Αποστράτων Ενόπλων Δυνάμεων και Σωματιών Ασφαλείας Ν. Φωκίδας, που λειτουργεί από το 1986, είχε στις 16 Φεβρουαρίου και στην αίθουσα της Δωρικής Αδελφότητας, στο Παγκράτι, αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου και Εξελεγκτικής Επιτροπής. Εξελέγησαν: α) Για το Δ.Σ.

Παπαγεωργίου Επαμ., Πρόεδρος, ο συγχωριανός μας Παπαδάκης Παν., αντιπρόεδρος, Ρούμπας Ιωάννης Γενικός Γραμματέας, Νταζαφέρης Γεωργιος, Ταμίας, και Κατσιλιέρης Δημ., Κομιστής Κων., Κούτρας Αθαν., Σερέμπελος Ευαγγ., Φλετούρης Ιωάν., ως μέλη.

β) Για την Εξελεγκτική Επιτροπή: Αναγνωστόπουλος Γ., Καλίγας Δ. και Κομιστής Οδ.

Τα «Κ.Ν.» συγχαιρούν τους νέους αξιωματούχους για την ελγή τους κι' εύχονται ευδωμή του έργου τους.

I. P.

Η ΑΡΧΑΙΑ ΔΩΡΙΣ

Συνέχεια από την σελ. 4

Ερίνεος = ο προερχόμενος από έριο, κυρίως προβάτου.

4. Κυτίγιον ή Κύτιγιον από τη λέξη Κύτινα = άνθος ροδιάς ή κύτισος = ένα είδος θάμνου ή ακόμα Κυτίγιον = συσίγιον εκ του σύς = τέπος σών. Ας σημειωθεί ότι η περιοχή κοντά στο Κυτίγιο καλείται από τους χωριανούς μας θάλτος που είναι πολύ προσφιλής στους χόρους.

Ε. Π. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
 «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

Κύριε Πρόεδρε,

Για την εξαιρετική τιμή που μου κάνετε με το «ψήφισμά σας», σας ευχαριστώ θερμά όλους.

Η εκδήλωση της ασήμαντης χορηγίας μου, σκοπό έχει μόνον ένα: Να υψώσει τις αξίες — να βραβεύσει την πρόοδο και την επιμέλεια — και τέλος να παραδειγματίσει.

Δεν θέλω να παραλείψω επίσης, τις ευχαριστίες μου στον πρόεδρο του χωριού μας, όλους όσους τίμησαν την εκδήλωση, αλλά και στον αγαπητό μου φίλο κ. Γιάννη Κυριαζή, που έφθασε στη κορυφή της Δικαστικής πυραμίδας, για τα καλά του λόγια.

Με εκτίμηση
 ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΣΧΟΛΙΟΣ

*

Αγαπητέ κ. Πρόεδρε,

Με χαρά διάβασα στο τελευταίο τεύχος της Εφημερίδας για τις επιτυχίες των Καστελλιωτών στις ανώτερες και ανώτατες σχολές και για την εκδήλωση βραβευσής τους.

Έχω και κατά το παρελθόν δηλώσει για την αξία της πρωτοβουλίας αυτής του Συλλόγου. Πιστεύω ότι η επιβράβευση των νέων στην προσπάθειά τους να εξελιχθούν ακαδημαϊκά αποτελεί την καλύτερη ενέργεια — αν όχι υποχρέωσή μας.

Στην καθιερωμένη πλέον ετήσια απανομή των επάθλων καθοριστικό και αποφασιστικό ρόλο έχει παίξει η έμπρακτη συμπαράσταση του συμπατριώτη μας Ιωάννη Μοσχολιού. Η ενεργός παρουσία του κ. Μοσχολιού στα κατά καιρούς προσκλητήρια βοήθειας για το χωριό και για το Σύλλογο δεν χρειάζεται ούτε να αποτιμηθεί, ούτε να αναλυθεί. Με σεμνότητα και προθυμία ο Ιωάννης Μοσχολιός βρέσκει εκεί όταν τον χρειαζόμαστε. Το Καστελλιώτικο αίμα του, του υπαγορεύει αυτόματη ανταπόκριση στις ανάγκες του τόπου που τον γέννησε.

Καταξιωμένος επιχειρηματίας και δραστήριο κύτταρο της Ελληνικής κοινωνίας ο προκομμένος συμπατριώτης μας αξίζει τουλάχιστον την αναγνώριση που ο Σύλλογος του έκανε κατά τη φετεινή εκδήλωση βραβεύσεως των επιτυχόντων.

Από την πλευρά μου ως Καστελλιώτης και πρώην Πρόεδρος του Συλλόγου, θα ήθελα και δημόσια να ευχαριστήσω τον συμπολίτη μας Ιωάννη Μοσχολιό, για την αδιάλειπτη προσφορά του και την ουσιαστική παρουσία του στα Καστελλιώτικα δρώμενα. Του εύχομαι ολόψυχα ο καλός θεός να τον έχει πάντα καλά και ότι μπορεί να εξακολουθήσει να το προσφέρει στον τόπο του. Εμείς τιμούμε και αναγνωρίζουμε το έργο του που είναι φωτεινό παράδειγμα για μέμψη...

Κε Πρόεδρε, σας συγχαιρώ για την πρωτοβουλία σας να αναγνωρίσετε και τυπικά την συμβολή του κ. Μοσχολιού και είθετε το χωριό και ο Σύλλογός μας να έχει συχνά παρόμοιες ευκαιρίες εορταστικών εκδηλώσεων.

Φιλικάτα
 ΝΙΚΟΛ. ΑΣ. ΜΑΚΡΗΣ.
 (Νίκος Κατσούρης)

*

Προς
 την Συντακτική Επιτροπή
 της Εφημερίδας
 «ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Με αφορμή την εκδήλωση της Τοικονομικής που διοργάνωσε ο Πολιτιστικός Σύλλογος του Χωριού μας, θα ήθελα μέσω της Εφημερίδας μας να εκφράσω τα συγχαρητήριά μου στον Πολιτιστικό μας Σύλλογο, για τη σημαντική προσπάθεια που καταβάλει για να αναβιώσει εκδηλώσεις που τα τελευταία χρόνια είχαν απονείσει και να συνεχίσει έθιμα που κρατήθηκαν από γενιά σε γενιά.

Επίσης θα ήθελα να αναφερθώ στην οργάνωση του πανηγυριού το περασμένο Καλοκαίρι, στο οποίο παραβρέθηκα. Η προσπάθεια να αναβαθμιστεί η εκδήλωση αυτή και να πάρει παραδοσιακή μορφή όπου όλοι συμμετέχουν ελεύθερα, η καλύτερη ποιότητα της μουσικής και η πλαίσισή με έκθεση βιβλίου πρέπει να επαινεθεί από όλους και να υπογραμμισθεί η ποιοτική διαφορά με τα αντίστοιχα πανηγύρια των περασμένων χρόνων. Ξεχωριστός έπαινος αξίζει στο χορευτικό συγκρότημα του χωριού μας.

Αξίζει ένα μεγάλο «μπράβο» στον Πολιτιστικό Σύλλογο, που δίνει την ευκαιρία στους συγχωριανούς μας που μένουν στο χωριό να διασκεδάσουν όλοι μαζί.

Συγχρόνως θα ήθελα να εκφράσω και τη λύπη μου για τη λαμπρή απουσία «ημών των εξ Αθηνών Καστελλιωτών» οι οποίοι θα έπρεπε να πρωτοστατούμε σε τέτοιου είδους εκδηλώσεις, να τις στηρίζουμε και να τις ενισχύουμε έστω και με τμήματα συμμετοχής μας, γιατί ζούμε πολύ καλά τι σημαίνει παράδοση.

Θάταν παράληψή μου αν δεν επαινούσα ξεχωριστά τον Πρόεδρο του Πολιτιστικού Συλλόγου κ. Κάντζο. Του εύχομαι κάθε καλό και του υπόσχομαι ότι αν μπορώ να βοηθήσω σ' αυτές του τις προσπάθειες είμαι στη διάθεσή του.

Ευχαριστώ για την φιλοξενία

Με τιμή
 Καθηγητής Ε. Ν. Στοφόρος

Παραπαιδευτικά...

Συνέχεια από την σελ. 5
 Σε ποιά γεωγραφικό μήκος ή πλάτος ερμηνεύεται κατ' αυτόν τον τρόπο ο ρόλος του σχολείου και της Παιδείας;

Και τώρα ας έλθουμε στο συγκεκριμένο γεγονός. Μπορεί εκπαιδευτικοί δημόσιοι ή ιδιωτικοί να κάνουν ιδιαίτερα μαθήματα; Κατ' αρχήν σύμφωνα με την ισχύουσα εκπαιδευτική νομοθεσία τα ιδιαίτερα μαθήματα από διορισμένους εκπαιδευτικούς σε μαθητές τους έχουν ποινικοποιηθεί και επισήμως απαγορεύονται. Τί συμβαίνει όμως στην πραγματικότητα;

Κατ' αρχήν οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί, δηλαδή οι εκπαιδευτικοί ιδιωτικών σχολείων της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, διαθέτοντες ευρωστότερη οικονομικά «πελατεία» και αποβλέποντες με τις ευλογίες ιδιοκτητών και γονέων στην καλύτερη ακαδημαϊκή και κοινωνική εικόνα του σχολείου επιδιώκονται στην παραπαιδεία των μαθητών τους. Στην καλύτερη περίπτωση εναλλάσσονται με εκπαιδευτικούς άλλων τάξεων του ίδιου σχολείου ή και με εκπαιδευτικούς άλλων τμημάτων, αλλά της ίδιας τάξεως. Υπάρχουν θεαίως και οι περιπτώσεις των μεγάλων ιδιωτικών σχολείων όπου εκπαιδευτικοί συνεργαζόμενοι ανταλλάσσουν αμοιβαία τους μαθητές τους για ιδιαίτερα μαθήματα —ατομικά ή «γκρουπάκια» των 2 μέχρι 5 παιδιών. Αυτή η ανταλλαγή λειτούργει με άψογο τρόπο δημοσίων σχέσεων και επαφών με τα παιδιά και τους γονείς των σχολείων αυτών. Η περίπτωση ιδιωτικού εκπαιδευτικού να κάνει ιδιαίτερο μάθημα σε μαθητές του τμήματός του δεν είναι συνηθισμένη, μιας και η υπόλοιπη αγορά που ανέφερα προηγουμένως είναι πλούσια και αποδοτική.

Συμβαίνει όμως το ίδιο και με τα δημόσια σχολεία; Εκεί οι οικονομικές δυνατότητες των μηθητών δεν είναι τόσο μεγάλες και τα ιδιαίτερα μαθήματα για τους εξ ίσου ικανούς εκπαιδευτικούς των δημοσίων σχολείων δεν είναι τόσο αποδοτικά. Επειδή, λοιπόν η αγορά μικραίνει το «μάρκετινγκ» καθίσταται επιθετικότερο για να καλύψει τις οικονομικές ανάγκες «των πτωχών συγγενών» της δημόσιας εκπαίδευσης και μπορεί κάποτε να εφαρμοσθούν και

άκομφες περιπτώσεις σαν το κρούσμα της φιλοθέης.

«Χωρίς περίσκεψη, χωρίς λύπη, χωρίς αιδώ», όπως θα έλεγε και ο ποιητής, διεσώθη το όνομα του δασκάλου και γελοιοποιήθηκε ο θεσμός του λειτούργου. Κατήντησε ο δάσκαλος να «πουλάει την πραιμάτεια του» αδιάντροπα προκαλώντας την περιφρόνηση και την κατακραυγή του κόμμου και κυρίως των δεκτών της γνώσεως — των νέων ανθρώπων.

Παρακμή και εξαχρείωση. Ισοπέδωση και εμπορευματοποίηση αρχών, αξιών, λειτούργων και θεσμών.

Εφθάσαμε στο ναδίρ, δυστυχώς, της πνευματικής και ηθικής μας κατολίθωσης. Αν αυτά που γράφω φαίνονται υπερβολικά ή ιεραποστολικά, αυτό δηλώνει τη σκληρότητα που έχουμε υποστεί όλοι μας διδάσκοντες και διδασκόμενοι, γονείς και παιδιά, διοικούντες και διοικούμενοι, παρασυρμένοι καθημερινά σε ένα ρυθμό που δεν στοχεύει σε τίποτε άλλο εκτός από την επίτευξη του αποτελέσματος ανεξαρτήτως τρόπου.

Εμένα με νοιάζει να τακτοποιηθεί το παιδί μου, να περάσει την τάξη, να μπει στο Παν)μιο, να διοριστεί, να, να, να...

Μπορούμε άραγε να φρονίσουμε αυτή την πορεία; Μπορούμε να ανασυγκροτηθούμε και να ανασυσταθούμε σε μερικές βασικές και αρχέγονες αξίες, που οι παλνότεροι ίσως να θυμούνται ακόμα;

Το περιστατικό της κατάληψης του σχολείου της Φιλοθέης μπορεί να θαφτεί ή να ξεχαστεί γρήγορα. Μπορεί οι συντεχνιακές σκοπιμότητες να κουκουλώσουν μια κάποια Ε.Δ.Ε. που θα γίνει για την τιμή των όπλων.

Μπορεί ο φόβος των παιδιών και των γονιών μήπως «σταμπαριστούν» από τους αλληλοϋποστηριζόμενους δασκάλους να τους αναγκάσει να καταπιούν όσα συμβαίνουν. Μπορεί ο μεγάλος συμβιβασμός με την πραγματικότητα να μας κάνει όλους να ξεχάσουμε σύντομα.

Ίσως όμως κάποτε, κάποιος, θα πρέπει να κάνουν κατάληψη πραγματική και ουσιαστική του Ναού της Γνώσης και να εκδιώξουν οριστικά εκείνους που τον έχουν μετατρέψει εις οίκον εμπορίου...

ΝΙΚ. ΑΣ. ΜΑΚΡΗΣ
 τ. Λυκειάρχης